

2. 1986

TÖHNA

Kohti kesää!

Vuosi ei vielä
ole päättynyt ja jo
ollaan keväässä
Puhunko tänä vuonna
kun sanon: tänä vuonna

Motokata

Tuomas Anhavan suomentama tankaruno kertoo esimerkiksi siitä, miksi tämä lehti on käsissäsi vasta nyt. Kevät on ollut ainakin TapMen johdolle kiireistä aikaa koulun ja elämisen viedessä kaiken saatavissa olevan ajan. Valoisina iltoina ei tahdo ehtiä edes nukkumaan.

Tässä hommassa on kuitenkin vahva elämisen syke ja vaikka kaikkea ei ehkä aina voidakkaan hoitaa aivan täydellisesti, on tärkeintä tehdä tunteella, yrittää parhaansa. Ennenkaikkea juuri partiolla, sillä tämä homman ei ole lainkaan pakollista, joten jos ei kiinnostaa, ei tarvitse tehdä puolinaista työtä.

Useimpia kuitenkin kiinnostaa ja paljon. Partiolointi on meille tapa elää. Hyvää kesää!

TÖHNÄ 2 / 1986

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKAVIJAT RY

PÄÄTOIMITTAJA: Vesa Kontinen

TOIMITUSSIHTEERI: Maija Laine

TOIMITUKSEN Osoite: Mahlarinne 22 B.

02130 ESPOO

PAINOPAikka: Monikko, Tapiola

Avustaneet tässä numerossa: Katja, Peki, Makke, Muumipeikot, Muru, Aave, Sasa, Nanna, Molla, Majavat, Jyke

Seuraava TÖHNÄ ilmestyy alkusyksystä.

Tiesitkö tämän lippukunnastasi?

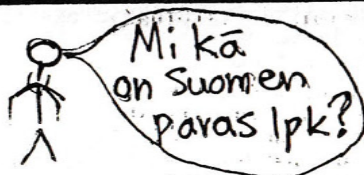
Tapiolan Metsänkävijät ry syntyi 1972 Tapiolan Louhipoikien ja Katajanmarjojen liittyttyä yhteen. Erillislippukuntien toiminta alkoi 60-luvun alkuvuosina.

TapMe oli ennen kova meripartiolippukunta. Meillä on ollut ainakin veneet Dägä, Eetla ja Caramba (hai, fiskari ja C-Jahti).

Vuonna 1977 TapMessa oli 312 jäsentä. Nykyään meitä on 130 ja olemme yhä suuri lpk Pääkaupunkiseudunkin mittakaavassa.

TapMen partiotaitokilpailumenestys on ollut niin uskomaton ja legendaarisia vartioita niin monta, etten jaksa edes luetella.

Tiesitkö siis, että sinun lippukunnallasi on sängen kunniakas menneisyys (pääosin kunniakas) partioliikkeen perusosasena? Tule kuulemaan siitä lisää "Roopertin Jäljillä" -retkellä! (ja tietenkin pitämään hauskaa keväisellä Karhunpesällä!!!!)

Roopertin Jäljillä

Robert Stephenson Baden Powell, myöhemmin lordi Gilwell, perusti partion tämän vuosisadan alussa ja siitä asti liike on kasvanut räjähdysmäisesti. Koko lippukunnan kevätretkellä lähdemme Roopertin jäljille keväiselle Karhunpesälle 23.-25.5.1986.

Meno: lähdemme 23.5.1986 kello 18.30 Helsingin linja-autoasemalta, laiturin 17. Paikalla on syytä olla ainakin 20 minuuttia ennen.

Paluu: tulemme takaisin bussilla, joka on perillä Helsingissä noin 15.35 (laituri 101).

Majoitus: vartiolaiset yöpyvät teltoissa Karhunpesän pihalla, sudenpennut sisällä.

Jos et ole vielä ilmoittautunut, soita Vekalle (Vesa kontinen) puh 425 754 mahdollisimman pian.

Partioparaati

4.5.1986

Tänä vuonna ei järjestetty valtakunnallista partioparaatia, vaan Varsinais-Suomen partiopiiri oli kutsunut Pääkaupunkiseudun lippukunnat omaan paraatiinsa, joka nyt järjestettiin 59. kerran Turussa. Kaikkiaan paraatiin osallistui yli 5600 partiolaista, joista yli 4700 oli Varsinais-Suomesta.

Sunnuntai-aurinko auringon paistaessa oli kourallinen TapMe:laisia (=13 henkilöä, joista vain 2 poikia...) kokoontunut Infolle, josta bussi lähti kiertäen Olarin kautta kohti Turku. Matkalla jaloiteltiin Hiidenvedellä ja perillä Turussa oltiin puolen päivän aikoihin. Ensimmäisenä ohjelmassa latkimme keittoa Kupittaan kentällä, jonka jälkeen siirryimme bussilla Tuomiokirkon taakse, jossa kaikki PöPan lippukunnat kokoontuivat.

Odotusta, odotusta, odotusta... ja sitten vihdoinkin pääsimme siirtymään Tuomiokirkon torille, jossa varsinaiset juhlamenot tapahtuivat. Kuuntelimme SPR:n puheenjohtajan Pär Stenbäckin puhetta ja katselimme Mannerheim-solkin jakoa ja lopuksi lauloimme Suvivirrestä pari säkeistöä. Tässä vaiheessa alkoi porukassa ilmetä lievää kyllästymistä ja kuumuudellakin taisi olla sormensa pelissä, sillä yhä useampi ja useampi löysi tiensä torin laidassa olevalle jätskikiskalle...

Pari tuntia oli kulunut ja Varsinais-Suomen lippukunnat olivat kadonneet edestämme, kun vihdoinkin pääsimme liikkeelle. Reitti kiersi Turun torin reunoja ja ylitti pari kertaa joen ja päättyi lopulta Kaupuginteatterin edustalle... ja siinä koko lysti.

Huomiota kiinnitti turkulaisten vakava suhtautuminen touhuun, rivien piti olla millin päälle ja aikataulu oli minuuttien ja sekuntien kanssa pelaamista. Myöhemmin sai myös kuulla, että turkulaiset olivat hämmästelleet PöPan lippukuntien huutoja marssin aikana, sillä tapa ei ole sellainen Turussa.

**PARTIOMUSEO
SCOUTMUSEET**

Paraatin loputtua pääsin (bussin vaihdon takia) tutustumaan Partiomuseoon, joka sijaitsee vähän matkan päässä keskustasta. Talo on pieni, varsin vaatimattoman näköinen rakennus pihapiirissä, mutta sisältää sitäkin enemmän tavaraa.

Museosta löytää mm. partiopukuja ja hattuja vuosien varrelta, vanhoja kirjoja ja lehtiä, merkkejä ja kunniamerkkejä sekä erinäisen määrän muuta partiointiin liittyvää tavaraa. Katseltavaa riittää pitkäksi aikaa, tavarat vain ovat tilojen puutteesta johtuen ahdettu melko pieneen tilaan, siitä huolimatta, ihan käymisen arvoisen paikka.

Katja

23.4. Yrjö juhli

Yrjönpäivää juhlittiin tänä vuonna 23.4 Tuomiolokirkon kryptassa, jonne oli paikan kokoon nähden saapunut runsaasti väkeä. Muuten mukava paikka, mutta ei oikein sovelias tähän tilaisuuteen. Musiikillisten esitysten ja yhteislaulun lisäksi oli ohjelmassa piirinhohtajamme Eco Vepsän puhe. Tilaisuudessa jaettiin myös SP:n ja piirin ansiomerkit, joista 79 II:n luokan Mannerheim-soljen saajan joukossa oli tänä vuonna kolme TapMe:laista: Marko "Makke" Tammivuori, Kimmo "Komppi" Pekola ja Katja Alanko. Jumalanpalveluksen päätyttyä siirryttiin paikalle varatulla linja-autolla Hietaniemen hautausmaalle seppelleen laskuun Mannerheimin, Suomen ensimmäisen kunniapartiolaisten haudalle. Kaiken kaikkiaan varsin kuivan ja virallisen juhlan jälkeen matkustivat TapMe:laiset kuin sillit purkissa kaupungin rajan yli takaisin kotipuolelle.

Katja

espöön vihree 20.4-86

Saavuimme, Mikko, Karri ja minä hyvissä ajoin sunnuntai- aamuna Glimsin museon parkkikselle, joka oli lähtöpaikka. Odotimme saapuisiko Tomi, jolloin meitä olisi riittävä määrä. No, saapuihan Tomi.

Lähtötehtävänä oli linnunpönttö, jonka toteutuksesta vastasin pääosin minä. Ekalle rastille päästyämme meidän piti tehdä parit ja lastoittaa yhden vartiolaisten jalalla. Paareilla häntä sitten kannettiin ympäri pientä rataa.

Toisella rastilla piti suorittaa palikkatesti; tietyn muotoisia palikoita laatikkoon, jossa oli reikiä. Oikeampi tapa olisi ollut avata laatikko ja laittaa palikat suoraan sinne, ei siis reikien kautta. Kolmosrastilla oli tehtävänä viestitys. Nelosrastilla piti valaa perunamuottiin kielas ja vääntää pellinpalasta pilli, aikaa oli tunti. Seuraavaksi, rastilla 5, piti siirtää puupala ämpäristä 1 ämpäriin 2 ja lopulta ämpäriin 3 ja takaisin ykköseen. Tehtävä tuli suoritettua naruista vetämällä korkeintaan kolmen minuutin ajassa.

Rastilla 6 tuli etsiä rasteja metsästä annetun suunnan ja matkan avulla, tehtävä oli mukava ja se sujui hyvin. Sen jälkeen seuraamme krepparia ja päästyämme perille meidän piti määrittää sijaintipaikkamme ja sekin sujui. Rastilla 8 meidät sidottiin yhteen ja sitten oli vuorossa esterata. Esteradalla piti kuljettaa 4dl vettä kahdessa mukissa pahemmin läikyttämättä. Siitä selvittyämme saimme lapun käteemme, jossa luki: "Vartio siirtyy mahdollisimman nopeasti merkittyä reittiä maaliin. Aika alkoi saatuanne tehtäväkäsken." Ja sitten juostiin...

Maaliin päästyämme väsyneinä, mutta onnellisina, aloimme soittaa kyytiä kotiin. Saatuaamme tulokset puolentoista viikon päästä totesimme tuloksemme kolmansiksi, kisassa, jossa oli mukana 22 vartiota.

Peki

TALVISIO

Talvisio??? No, sehän oli SP:n talvipartiotaitomestaruuskilpailu Ylöjärvellä (Tampereen pohjoispuolella), jonne sattumalta "eksyin" kahden kavarin (Sartsa, KeTy ja Ville, LouPa) kanssa. Minä olin ainoa, jolla ei siihen päivään mennessä ollut SM-kokemusta, mutta nyt on ja vieläpä harmaasta sarjasta. Asiaan...

Lauantai-aamuna 6.00 tapasimme Hesän linja-autoasemalla, josta oli piirin yhteinen kuljetus kisakeskukseen. Perillä ilmoittauduimme, voitelimme suksia, katselimme paikkoja ja lopuksi menimme avajaisiin. Maaherra avasi kilpailun, lipun nosto, kisahartaus, lauluesitys, Talvisio-tarina ja kilpailun johtajan tervehdys, piste.

Lähtötehtävä oli pilkkijakkara. Siitä alkoi epäonnenme. Ensimmäinen kirveen isku oli sen kirveen menoa, kurkku poikki. Toinen kirves käyttöön, isku, ja kas kun terä liikkui puoli senttiä eteenpäin varressa. Vähän samalla tavalla kävi jakkaralle. Yhden jalan liitos halkesi, jolloin katsoimme terveelliseksi lähteä matkaan, koska emme kumminkaan olisi saaneet paljon pisteitä.

Pisterastit ja kakkosella ollut ylitys eivät menneet suunnitellulla tavalla. Ylityksen yhteydessä oli myös EA-tehtävä, joka oli kylläkin järjestetty surkeasti. Kolmosella oli morsetus ja salasanoman ratkaisu. Salasanoma oli kätkeyty runoon morsen muistisanoja hyväksi käyttäen.

Saapuessamme neloselle jouduimme ottamaan otsalamput käyttöön. Emme olleet vielä edes puolivälissä matkaa yölle. Itse rastilla oli "Tupla tai kuitti"-tyyppinen tietokilpailu. Ensimmäinen kysymys oli jo kompastuskivi. Kaveri luetteli kolmen "kuuluisan" (=hänen mielestään) kilpailuvartion nimen ja kysyi mistä lippukunnasta nämä oikein tulevat. Tietäis nyt edes yhden tamperelaisen lpk:n nimen, saatikka vartion.

Nelos-vitos-välillä lentelimme hankkeen oikein olan takaa. Minä selvisin vähimmällä, tosin aika pahasti kaaduinkin, Ville parhaiten, 4 kertaa. Rastin 5 jätimme väliin luettuamme rastikäskyn. Puoli tuntia aikaa katkaista halko ja liittää saadut osat jälleen yhteen, jonka jälkeen suoritetaan kuormituskoe. Oli muuten ainoa tehtävä, jonka jätimme väliin

Kutos-rasti oli "voima"-rasti ja seiska älykkyystehtävä. Seiskalta yölle sujuttelimme kuun loistaessa ja saffan maku jo suussa. Yölle saavuimme n.klo 23.30. Laavu pystyyn, tuli nuotioon, syöntiä ja vähän lepoa ennen kuin aloitimme yötehtävän teon, joka oli rumpu. Meillä ei ollut makuupusseja mukana, joten nukkuminen jäi vähiin.

Sunnuntai-päivän lähtö oli erikoisesti 4 km:n päässä varsinaisesta yörastista. Muuten toinen kilpailupäivä ei paljoa poikennut edellisestä. Tehtävinä olivat nopeutta, veden lämmitystä, aerodynamiikkaa, taljan tekoa. Viimeisenä varsinaisena rastina oli lumiveistoksen teko. Maihin nousu saapas täytyi muuttaa jättiläiskokoon. Kiri loppui korkean aidan ylitykseen, jonka jälkeen poistuimme saunaan ja syömään.

Loppuvetona voisi sanoa, että reitti oli raskas (38 km), muttei vaikea suunnistaa. Tehtävät vaativat suurta kätevyyttä ja hyvää fyysistä kuntoa. Palkinnot olivat mahtavia, aina telttoista Trangioihin.

Hayke

URBANISATION

27.4.1986

Rautainen vartiomme ryntäsi innolla matkaan siirrettyään lähdön oikeaan paikkaan. Matka ensimmäiselle rastille taittui viiva-suunnistuksen merkeissä. Ilmottauduimme ykköselle rakkaan (?) VJ:me johdolla...

- Mikä hullu etsintäkuulutus tää on?
- Eihän me oo ees nähty tällaista ukkoa.
- Jos se onkin oikea pankkirosvo.
- Mä haluan kotiin. Äitii...
- Lähetää kakkoselle.

Kakkoselle saavuttiin onnellisesti niin kuin kolmosellekin, joka sijaitsi Seurasaarella. Loputkin rastit olivat Seurasaarella, jossa sitten seikkailtiin ristiin rastiin. Rasteja oli mm. EA kuolleelle, solmujen tekoa kahden puun väliin (solmut menivät niin ja näin ja itsekin olimme ihan solmussa tehtävän jälkeen), fillarin korjausta, kalastusta ja kansanperinnettä. Maalissa paistettiin lätyä, joka onnistui erinomaisesti.

Kilpailu oli kokonaisuudessaan ihan mukiinmenevä, vaikka se oli pelkkää aikaa, aikaa, aikaa... Tuloksiin olimme tyytyväisiä, sillä sijoituimme toisiksi, hyvä me. *Muumipeikot*

REDU STOOORY

Vartiolaisten retkeltä 14.-16.3

Oli perjantai-ilta kello 18.30. Joukko iloisia, reippaita yms. yms. vartiolaista oli kokoontunut Helsingin linja-autoasemalle lähteäkseen jälleen (?) redulle Karhupesälle. Mukana olivat mm. me ... ja aika paljon muitakin (emme jaksa luetella).

Matka kesti n. ööh ... tunnin (??). Sitten kävelimme loppumatkan. Illalla leikimme mm. lutikkaa, jonka jälkeen söimme ja painuimme pehkuihin. Hiljaisuus oli joskus kymmenen aikoihin, me ainakin valvoimme paaaaaljon pitempään.

Seuraavana aamuna ensin söimme ja sitten lähdimme Joelin ja Oskun "johdolla" laskemaan pulkkamäkeä. Olimme siellä urhoollisesti melkein ruokailuun asti. Välillä pelasimme Oskun keksimiä "hienoja" leikkejä. Iltapäivällä oli retkiolympialaiset, lajeina mm. viesti ja "lautahiihto". Illalla joku onnellinen löysi pelikortit, ja koko loppuilta melkein ennustettiin. Melkein ainoa joka jaksoi olla kiinnostunut "tulevaisuudestaan" oli tietenkin Osku. Ennustuksien sisällöstä voitte henk.koht. kysyä edellämainitulta. Lopuksi oli vielä iltanuotio. Ohjelma esitettiin sisällä ja laulettiin ulkona.

Seuraavana päivänä söimme aamupalaa ja sen jälkeen puhelimme radiopuhelimella. Siivouksen lomassa söimme hyvää, maukasta ravitsevaa ... Ööh, kanakeittoa, sitten lähdimme kotiin. Happy End!

Oli lauantaiamu Helsingin linja-autoasemalla. Paelin hieman, kuten aina ennen partioretkiä. Ehkä elimistö valmistautuu kohtaamaan koleaan kämpän. Astuin sisään levykauppaan kuuntelemaan "Varaania", koska olin tullut liian aikaisin johtuen liikenneyhteyksistä välillä Laajalahti-Helsinki. Sekin oli tuttua monilta aiemmilta retkiltä.

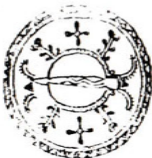
Linja-autossa näin vanhoja ja uusia naamoja. Lilli ja Wega melkein myöhästyivät. Christine, sudarijohtaja Ranskasta, kunnioitti retkeämme läsnäolollaan. Hän väitti TapMe:laisten sudenpentujen olevan rauhallisempia kuin ranskalaiset vastaavat olennot ovat. Muuttuikohan käsitys sunnuntaiaamuna?

Perillä K-valinta Maaniityn kohdalla alkoi patikointi kämpälle. Joko nykyinen sudarisukupolvi on tavallista kestävämpää tai sitten äidit ovat oppineet jättämään sen ylimääräisen villapaidan pois repusta, sillä kaikki jaksivat kantaa reppunsa koko matkan. Yksi pojista jopa kysyi saisiko auttaa johtajia ruokien kääntämisessä. Lienetkö tehnyt historiaa, Putte?

Karhunpesällä järjestäydyimme sisään neljä lasta kerrallaan. Johtajat saivat huolehtia itsestään. Tavaroiden sisäänviemisen jälkeen tutustuimme ulkona leikkien toisiimme. Retken ensimmäinen makuelämys oli andalusialainen tomaatti-keitto, joka ei kuitenkaan saavuttanut kovin suurta kansansuosiota. Näkkärin kanssa se vei joka tapauksessa nälän sillä kertaa.

Jotta näyttäisimme muinaissuomalaisilta meidän piti ommella itsellemme viitat ja valaa niihin solki tinasta. Viittojen tekoon kuluivat viimeisetkin kahvisäkit, jotka oli hankittu edellisen kesäleirin peikkopukuja varten. Ihmetystä herättivät kahvisäkki-peikkopuku-muinaissuomalaisviittojen espanjankieliset tekstit. Soljista tuli hienoja.

Asuissamme olimmekin jo valmiita juhlahahkille iltanodelle. Sisälle päästettiin vain yksi pesunkestävä muinaissuomalainen kerrallaan. Leikimme Tapiolan kylän lasten kanssa hirvenpyllynlähäpöytystä, metsästimme karhuja, kävimme rajasodan sekä olimme räätälin oppipoikia. Itse Wanhä Wäinä oli hengessä mukana. Lopuksi Komppi kertoi jutun, jonka oli kuullut Wanhalta Wäinältä tämän nuoruusvuosien seikkailuista. Ennen nukkumaanmenoa metsästelimme vielä keijukaisia Tapiolan mailta sekä saimme herkkuja ja sitten uni jo maittoihin.

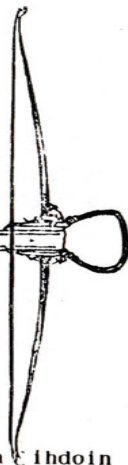
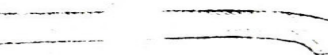

Aamu raotti makuupussinsuita ensin-sudarit-sitten-johtajat-järjestyksessä. Mustikkakaurapuuro peitteli lempeästi nälkäisten vatsojen kurinat alleen. Päivän ainoa varsinainen ohjelma oli kyykänpeluu vankam karjalaisen perinteen mukaan. Lisäksi -luonnollisesti- siivosimme jälkemme, pakkasimme omaisuutemme, söimme ja aloitimme ripeähkön siirtymisen kohti bussipysäkkiä ja Helsinkiä.

Kotona opimme sitten jälleen arvostamaan sellaisia asioita kuten juoksevaa vettä, lämmintä vessaa, kuivia vaatteita sekä omaa pehmeää vuodetta. Leppoisa ja mukava viikonloppu Majavien, Lesujen, Karhunpentujen, Christinen, Ripan, Kompin, Lillin+Wegan, Pekin, Akun, Molen ja Figun kanssa oli sillä kertaa ohi. Tavataan taas!

Ter-vei-sin Sa-sa!

Menimme bussiin. Bussimatka kesti kamalan kauan, mutta vihdoin tulimme perille. Raahasimme rinkkoja ainakin yksi ja puoli kilsaa. Useimmat näkivät Karhunpesan ekan kerran. Meille annettiin ohjeita, jotka meidän piti muistaa koko redun ajan. Ainakin yksi niistä asioista oli ottaa kengät pois aina kun menee sisään!

Jäimme ulos leikkimään X-hippaa, ja kun aika kului menimme sisään syömään. Kun olimme syöneet niin tiskasimme astiat ja sen jälkeen mässäsimme karkkia, mutta ei paljon, sillä kaikilla oli maha täys. Sitten jakauduimme kahteen ryhmään, toiset menivät ulos ja toiset jäivät sisään. Ulkona tehtiin tinasta solki, ja sisällä säkistä viitta. Niiden tekeminen kesti aika kauan! Vihdoin viimein ne tulivat valmiiksi, sitten syötiin ja pestiin astiat. Sen jälkeen vaihdoimme ryhmä, joten ne joilla oli viitta menivät ulos solkea tekemään, ja ne, joilla oli solki menivät tekemään viitan.

Kun sitten kaikilla oli solki ja viitta, niin mentiin ulos. Jotkut leikkivät saunan luona, jotkut kahlasivat pelloilla. Sen jälkeen vaihdoimme kuivat vaatteet ja söimme. Syömisensä jälkeen lepäsime, ja mässäsimme karkkia, mutta emme taaskaan paljon.

Lepäämisen jälkeen menimme jonoon oven eteen, ja meidät päästettiin vuorotellen toiseen huoneeseen. Siellä oli iltanotski, kynttilän valossa nimittäin. Lauloimme ensin, sen jälkeen meille kerrottiin Väinämöisestä, Tapiosta ja keijuista. Leikimme myös suutari ojentaa sakset.

Sen jälkeen kun iltanotski oli loppu, niin söimme mustikka keittoa, joka oli aika sottaavaa. Sen jälkeen meidät käskettiin ulos. Me seurattiin heijastimia, eikun keijuja. Kun olimme seuranneet niitä aika kauan, niin sitten meidän piti laittaa pipot silmille, ja seurata narua. Narun loppupäässä tapasimme Tapion. Hän antoi meille herkkuaan ja sanoi, että sitä saavat harvat. Oikeasti se oli pahaa, havunneulasilla maustettua määmiä! Meillä oli siis kokoajan pipot silmillä. Oli jo myöhä kun menimme nukku-
maan. Aamulla heräsimme varmaan kello kuusi. Tutkimme vähän keittiötä, ja huomasimme sen mämmin. Kun olimme tehneet vähän kaikkea, niin heräsi osa johtajista. He menivät laittamaan ruokaa. Jotain pahaa, mustikkakaurapuuroa. Sitten heräsivät loputkin johtajat. Söimme sitten sen pahan, mustikkapuuron ja saimme sen jopa loppuun!

Sitten menimme ulos ja pelasimme kyykkää, joka oli tosiyhymää. Sitten menimme sisään pakkaamaan. Siinä puuhassa meni aika kauan. Sitten teimme voileivän, meistä itsestämme, niin että menimme patjan päälle päällekkäin. Sitten lähdimme, kävelimme ensin bussipysäkille, odotimme vähän aikaa, ja sitten bussi jo tuli. Menimme sisään, ja Sasa kertoi sadun Monik nimisestä tytöstä ja Milou nimisestä koirasta. Kun sitten olimme taas Hesassa, niin osaa tultiin hakemaan heti ja osa jäi odottamaan vanhempiaan.

Nanna & Malla

SOPULIEN JA MAJAVIEN TALVIRETKI

Kuljimme pimeässä metsän läpi. Tullessamme kämpä oli jääkylmä. Ensimmäiseksi tutustui mme PitVa:n kämppään. Sitten leikimme tutustumisleikkiä. Sen jälkeen leikimme Pompelipossua. Leikimme myös kieli-murhaajaa. Tutustuimme yläkertaan. Sitten menimme syömään. Ruoan jälkeen lauloimme.

Illalla menimme iltanuotiolle. Siellä lauloimme ja teimme kilpailuja. Yhdeltätoista menimme nukkumaan. Heräsimme seitsemältä paitsi johtajat. Herättyämme pelasimme muistipeliä. Sen jälkeen söimme ruoan, muunmuassa appelsiineja. Aamiaisen jälkeen menimme ulos ja leikimme ainakin Laurenziaa ja sokkelohippaa. Sitten laskimme pulkilla mäkeä. Sen jälkeen menimme sisään laulamaan lauluja. Odotimme kovasti ruokaa. Ruoan jälkeen menimme laskemaan mäkeä. Sitten teimme makkaratikut ja paahdoimme makkarat nuotiolla. Sen jälkeen söimme appelsiineja ja pakkasimme reput. Vähän ajan kuluttua lähdimme autoille.

Annu, Ellu, Perhonen ja Sitruuna

Majavat

Meitä on 1 pieni ja 10 vielä pienempää (7-9v.)
Majavaa. Pikkuruisin on Eevis. Ja vähiten pikkuisin
on Lilli. Välistä löytyvät Minttu, kisu, Tiku, Liinu,
Molla, Nanna, Kaisu, Minni ja Leenu. Olemme kaikki
oikein mukavia ja kauniita, minkä Molskikin on huo-
mannut.

*Reipas, pikkuli majava,
rakentaa pataa!*

Laumamme perustettiin viime keväänä ja jo Peik-
koleirillä oli 7 majavapeikkomajavaa, koska olemme
kiinnostuneita luonnosta ja retkeilystä. Kokouksiss-
amme puuhaamme kaikkea luonnollista: tähyilemme
Pohjantähteä, ihailemme kuunpimennystä, istutamme
avokaadoja ja rönsyliljoja....
Lempileikkimme on (←pitäis olla: "ovat", mutku tää
ei oo yyyoaine....) Ukko-Noonan iso perhe ja Pompe-
lipossu, paitsi että pää menee pyörälle. Lempilau-
lumme ovat Metrini pitkä makaroni ja Kolme cowboya
ratsastaa.

Lisäksi Majavat rakastavat puhtautta. Olemme
siivonneet Hakalehdon törkyisen kolon jo kaksi ker-
taa ja ilostuttaneet sen seiniä ja muita Tapmelaisia
piirustuksillamme.

MINTTU Nanna Molla
Leenu Tiku Liinu
Lilli Minni Kaisu
Kisu EEVIS

Maken Mutinat

Lippukunnassamme on aina ollut havaittavissa aaltoliikettä. Toiminta on heikentynyt ja jälleen voimistunut, näin myös kilpailutoiminnassa. Lippukunnan kilpailuhistoria on värikäs ja myös kuniakas. Espoon Punanen on järjestetty 4 kertaa (27 Punkkua on muistaakseni ollut) ja palkintoja tullut reilusti yli 10. Karhunkierros, lpk:n oma "punkku", on ollut 4 kertaa. Tietystikään ei sovi unohtaa piirin kilpailuja ja muita omia kilpailuja. Ehkä menestyksekkäin vuosi oli 1976, jolloin Punkussa oli 15 TapMe:lais vartiota.

Viime vuosina on ollut ainoastaan 3 skabavartiota; Kuivat, Wiipurin Nopeat ja Shakaalit. Kuivat voittivat Punkun -84 ja Shakaalit olivat samana vuonna 2. Kulkurissa. Wiipurin Nopeat "sammuiivat" kilpailumielessä -84, koska pojat lähtivät "maailmalle".

Näin kilpailuja kiertäneenä voin ilokseni kertoa, että lippukunnassa on tänä vuonna tähän mennessä osallistuttu skaboihin todella ilahduttavasti ja vieläpä menestyksekkäästi. Kaksi mitallia ja yksi kolmas sija, josta ei saatu palkintoa (kilpailun ulkopuolinen sarja). Tärkeät kilpailuthan ovat vasta syksyllä.

Piiri järjesti viime vuonna (tarkkaa aikaväliä en tiedä) aktiivisuuskilpailun. Pisteitä saivat ne lippukunnat, joiden vartiot pääsivät palkintokorokkeille ja pistesijoille piirin mestaruuskilpailuissa. TapMe oli viides tyttöjen sarjassa, kiitos Kärppien ja Muumipeikkojen. Pisteet tulivat vuoden lopulla järjestetystä vihreän ja oranssin sarjan syysmestaruuskilpailusta.

No eiköhän siinä ollut jo tarpeeksi, mutta lyhyenä yhteenvetona: On hienoa, että muutkin -erityisesti vartiolaiset- ovat oivalta-neet pt-skabat, sillä kilpailussa kokee ja näkee erilaista partiointia, jota ei voi saada istumalla kololla.

Makke

KUOKKAKISAT

Kuokkakisat eli Espoon Partiotuen suunnistusmestaruuskilpailut pidettiin Olarissa, siellä missä riihitys pidettiin, ihanteellisessa maastossa. Reitit vaihtelivat kahdesta ja puolesta seitsemään ja puoleen kilometriin. Itse osallistuin luokkaan H-16 (pojat alle 16 vuotta) ja reitin pituus olineljä kilometriä linnuntietä pitkin. Rastit sijaitsivat helppoissa paikoissa paitsi kolmonen (riihityksen A-rasti), jonka etsimiseen tarvääntyi kalliita minuutteja. Raskaat nousut kuutosen ja maalin välillä veivät loputkin mehut ja loppukiriin ei enää voimia riittänyt. Tuttuja tuli nähtyä ja pari uutta opin tuntemaan. Tuloksia en vielä tiedä, koska kirjoitin tämän jutun Töhnään heti kisan jälkeen.

Jykä

Monien vanhempien jo kyselemätkin

TALKOOT

pidetään Karhunpesällä lauantaina 7.6.1986.
Kaikki asiasta kiinnostuneet ja muutkin kynnelle kykenevät ottakaa yhteyttä Vekaän (Vesa Kontinen 425 754) tai homman päämestariin Moiskiän (Markus Henriksson 523 863).

Luokitellut ilmoitukset

Espoon kaupunki on muistanut lippukuntaamme 5000 markan toiminta-avustuksella.

Ihan mukava summa, noin 33 markkaa per pää.

Jos tänä vuonna retkeilisimme edellisvuoden tapaan, riittäisi avustuksesta noin 4 markkaa jokaiselle leirivuorokaudelle.

Neljällä markallahan saa (tai joskus sai) 30 lautasel-iistä Elovenaa, joten hyvin on puurot liedellä.

Käytännössä täytyy kuitenkin muistaa, että rahaa kuluu paljon muuhunkin kuin retki- ja leiritoimintaan.

Eikä nykynuori edes suostu syömään Elovenaa.

Paitsi partiolainen.

Molski kertoo Bengtsärestä yhä uskomattomampia juttuja. Ensi kesän leiristä tulee aivan uskomaton.

Tulee, tulee vaikka sataisikin koko ajan.

Tämä lehti on alkanut tuottaa hermostuneisuutta ja yleistä huonovointisuutta koko toimitus-kunnalleen.

Taiteellinen panoksemme ei kes-tä yhteentörmäystä arkitodel-suuden kanssa.

Tai sitten kyseessä ovat vain valoisat kevätillat, jotka ...

Kaikki ne, jotka tykkäävät PESÄPALLOSTA, tulokoot sitä pelaamaan kesäloman aikana päi-vänä.

Siis sunnuntaina 30.6. kello 17 Silkkiniitylle, Tapiolan koulun puoleiselle reunalle.

Allaolevaan tilaan saa lukija itse kirjoittaa ne ilmoitukset, jotka tästä lehdestä kunnian-loukkaussyytteiden tai väkival-taisuuksien pelossa, ihan ilkeyttään, vahingossa tai toimituksen laiskuudesta johtuen puuttuvat.

Tai vaikka piirtää.

Maija, hanki sprittussi niin ei tarvitse söhrätä vesiliukoi-s ten kanssa.

Onnea uusille ajokorteille Komppi ja Mole.

Ylläoleva on samalla myös varoitus muille tielläliikku-jille.

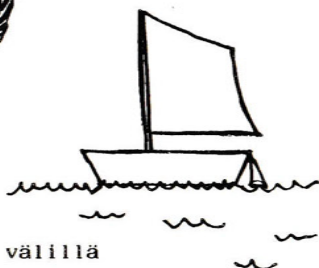
Tervetuloa lakkiaisiini.
Vesa Kontinen

KE S Ä L E I R I

JÄRJESTETÄÄN TÄNÄ VUONNA UPEALLA PAIKALLA BENGTSÅR-SAARESSA, JOKA ON HELSINGIN KAUPUNGIN OMISTAMA LEIRIKESKUS. MUKAAN ON KUTSUTTU JOKAINEN TAPMELAINEN. KÄYTETTÄVISSÄMME ON mm. VENEITÄ JA HIEKKARANTA, JA LEIRIN TEEMANA ONKIN

SINDBAD

MERENKULKIJA

MUITA TIETOJA / KALLA FAKTAN:

Alka: 28.7. - 3.8.1986

Paikka: Bengtsår Hangon ja Tammisaaren välillä

Hinta: 250:-

Ilmoittautuminen: Täytä oheinen kaavake ja anna se omalle johtajallesi ja maksa leirimaksu TapMen tilille

HSSP Tapiola Pohjantori
400221-498

toukokuun loppuun mennessä.

LISÄTIETOJA LEIRISTÄ ANTAA MARKUS HENRIKSSON, p. 523 863.
ps. ILMOITTAUTUNEILLE LÄHETÄÄN LEIRIKIRJE

NIMI:

OSOITE:

PUHELIN:

VARTION/LAUMAN NIMI:

Mikäli leirille lähtijän terveydentilassa on jotain huomioitavaa (allergiat, krooniset sairaudet, ruokavaliot) ilmoittakaa siitä tarvittaessa toisella paperilla.

Annan lapselleni luvan osallistua TapMen kesäleirille 1986 ylläolevien tietojen mukaisesti.

HUOLTAJAN ALLEKIRJOITUS:

joukkojulkaisu

1. Koulun nimi ja osoite
2. Koulun johtajan nimi
3. Koulun johtajan virka
4. Koulun johtajan alku

5. Koulun johtajan loppu
6. Koulun johtajan alku
7. Koulun johtajan loppu

8. Koulun johtajan alku
9. Koulun johtajan loppu
10. Koulun johtajan alku

11. Koulun johtajan loppu
12. Koulun johtajan alku
13. Koulun johtajan loppu

14. Koulun johtajan alku
15. Koulun johtajan loppu
16. Koulun johtajan alku

17. Koulun johtajan loppu
18. Koulun johtajan alku
19. Koulun johtajan loppu

20. Koulun johtajan alku
21. Koulun johtajan loppu
22. Koulun johtajan alku

23. Koulun johtajan loppu
24. Koulun johtajan alku
25. Koulun johtajan loppu

26. Koulun johtajan alku
27. Koulun johtajan loppu
28. Koulun johtajan alku

29. Koulun johtajan loppu
30. Koulun johtajan alku
31. Koulun johtajan loppu

32. Koulun johtajan alku
33. Koulun johtajan loppu
34. Koulun johtajan alku

35. Koulun johtajan loppu
36. Koulun johtajan alku
37. Koulun johtajan loppu

38. Koulun johtajan alku
39. Koulun johtajan loppu
40. Koulun johtajan alku

41. Koulun johtajan loppu
42. Koulun johtajan alku
43. Koulun johtajan loppu

44. Koulun johtajan alku
45. Koulun johtajan loppu
46. Koulun johtajan alku

47. Koulun johtajan loppu
48. Koulun johtajan alku
49. Koulun johtajan loppu

50. Koulun johtajan alku
51. Koulun johtajan loppu
52. Koulun johtajan alku

53. Koulun johtajan loppu
54. Koulun johtajan alku
55. Koulun johtajan loppu